

איור: איקו אביסל

3

**מתוקה
כמו דבש
גאלה אלמג**

חולה" - אמר אבא.
וסבתא הביטה ישר לתוך העינים של שירה ושאלה:
- "מה יש לך, שירה?"
- "כואבת לי הבטן" - אמרה שירה ופרצה בבכי -
"כואבת לי הבטן וגם לא תהיה לי שנה טובה ומתוקה".
אבא ואמא הסתכלו על שירה בתמיהה. הם לא הבינו
מה הקשר בין כאב הבטן והשנה החדשה.
- "לא טבלתי את התפוח בדבש והנה כבר היום
כואבת לי הבטן" - יגבה שירה.
- "כואבת לך הבטן, פשוט כי זללת אתמול יותר מדי",
אמרה סבתא, "ולא מפני שלא טבלת תפוח בדבש.
לטבל תפוח בדבש זה מנהג ובמשפחות רבות אוכלים
מאכלים מתוקים אחרים בראש השנה.
אנחנו נוהגים לכרד שתהא השנה טובה ומתוקה,
"כמו דבש". אבל את יכולה להגיד "כמו" דבר מתוק
אחר שאת אוהבת".
סבתא שתקה רגע ופתאם נזכרה והוסיפה:
- "אולי כואבת לך הבטן כי זללת יותר מדי מהרבה
המתוקה שהכנת?"
כל הבקר חשבה שירה, כמה בייך לילדים שאצלם לא
נוהגים לאכל תפוח בדבש בראש השנה, אך בארוחת
הצהרים בקשה מסבתא במקום צלוחית הדבש
צלוחית רבה וכשבלם טבלו תפוח בדבש טבלה שירה
את התפוח ברבה וברכה יחד עם כל המשפחה:
- "יהי רצון שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה
כמו... רבה".

שירה לא אוהבת דבש והיא לא רוצה להזכיר לאף אחד את
הטעם שהיא לא אוהבת. אבל סבתא של שירה אוהבת מאד דבש
והיא אוהבת מאד את שירה ולפעמים היא אומרת לשירה: - "את
מתוקה כמו דבש!"
וכששירה אומרת לסבתא - "מתוק אומרים על אכל ולא על ילדה",
משיבה סבתא: - "לא אמרתי שאת דבש, אמרתי: כמו".
שירה שונאת גם את ריח הדבש וגם "כמו" היא לא אוהבת.
כשהתקרב חג ראש השנה שוחחו בגן של ורד על השנה החדשה
ועל מאכלי החג.
בתחלה חשבה שירה שהיא לא שומעת כל-כך טוב, אבל ורד
הגנת שוב חזרה ואמרה:
- בראש השנה טובלים תפוח בדבש ומברכים: "יהי רצון שתהיה
שנה טובה ומתוקה".
שירה נסתה לשאל או להגיד משהו, אך ורד והילדים החלו
לשיר: "שנה הלכה שנה באה" והם לא שמעו אותה. הצטרפה
שירה לשירה ושכחה מכל הענין.
בערב ראש השנה ישבה כל המשפחה המרחבת, של שירה, סבא
וסבתא, אבות ואמהות, הדוד וארבעת הנכדים, לסעודת החג.
סבא הגדיל את השלחן והחדר גראה הרבה יותר קטן עם השלחן
שגדל. סבתא ערכה את השלחן כמו בכל חג במפה לבנה, גרות,
פרחים, חלה וניי. אך שלא כמו בכל חג היה השלחן עמוס גם
בקערות קטנות ובהן רמונים ותמרים, תפוחי עץ ועוד מיני
פרות ומאכלים מיוחדים שנהוג לאכל בבית סבא וסבתא בראש
השנה. ריח הדגים ששירה כל-כך אוהבת, היה חזק במיוחד עד
ששירה לא הבחינה בצלוחיות הדבש שעל השלחן. ואז לפתע
אמר סבא:
- "ויעשו כל אחד לוקח תפוח וטובל אותו בדבש".
גם שירה לקחה תפוח אך היא לא טבלה אותו בדבש וכשבלם
ברכו: "יהי רצון שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה", הורידה
שירה את עיניה ואכלה את התפוח מהר.
בלילה התעוררה שירה כמה פעמים. היא בקשה להכנס למטה
של אבא ואמא כי היו לה חלומות רעים. גם למחרת, הרגישה
שירה רע והיא לא רצתה לקום.
- "אבל לילדה אין חם" - אמרה אמא של שירה.
- "מוזר, שירה אף פעם לא רוצה להשאר במטה, אפילו כשהיא